

BOSNA I HERCEGOVINA  
REPUBLIKA SRPSKA  
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE  
Broj: 11 0 U 024868 20 Uvp  
Banjaluka, 03.11.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Anje Davidović, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi V. S. iz K., Ulica B. p. o. ..., koga zastupa punomoćnik P. G., advokat iz K., Ulica G. P. ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 1161770644 od 23.04.2019. godine, tuženog Fond ... R. S., B., u predmetu ostvarivanja prava po osnovu invalidnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 024868 19 U od 24.02.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 03.11.2021. godine, donio je

## PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

## Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Filijala B. broj 1161770644 od 23.03.2018. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na invalidsku penziju.

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi rješenje Filijala B. od 23.03.2018. godine, jer je u ponovljenom postupku za svoju odluku dao valjane, na ispravama spisa zasnovane razloge. Sud je naveo da je tuženi osporeni akt donio u izvršenju presude broj 11 0 U 022977 18 U od 27.03.2019. godine, čije je upute i primjedbe uvažio na način da je pribavio novi pravilan i valjano obrazložen nalaz, ocjenu i mišljenje drugostepenog organa vještačenja broj DOV-186/19 od 19.04.2019. godine, kojim je podržan zaključak prvostepenog organa vještačenja iz nalaza, ocjene i mišljenja broj ORS-401/18 od 22.03.2018. godine, da kod tužioca „liječenje nije završeno“, odnosno da promjene u njegovom zdravstvenom stanju nisu takve prirode da bi uzrokovale gubitak radne sposobnosti u smislu odredbe člana 49. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 134/11, 82/13 i 103/15 - u daljem tekstu: Zakon o PIO). Ovo iz razloga što je drugostepeni organ vještačenja razmotrio svu medicinsku dokumentaciju tužioca, te izveo zaključak da u pogledu osnovne dijagnoze tužioca „episodium depressivum non psychoticum“ F32.2 proces liječenja nije završen i da isti treba nastaviti ambulantno i bolnički pod kontrolom psihijatrijske službe, jer to liječenje u narednom periodu prema prognozi bolesti može dovesti do vraćanja tužioca njegovim redovnim radnim i životnim aktivnostima. Dalje je sud obrazložio da je drugostepeni organ vještačenja u ponovljenom postupku dao valjanu ocjenu nalaza i mišljenja pulmologa od 22.01.2018. godine u kojem je

konstatovana dijagnoza „teška ventilaciona insuficijencija mješovitog tipa“ koju nije uvažio iz objektivnih razloga, jer je data samo na osnovu spirograma i bez ikakve terapije osim mirovanja i javljanja nadležnom ljekaru, kao što je dao i valjan zaključak u vezi sa gelerom koji je kod tužioca zaostao u grudnom košu nakon ranjavanja, jer iz dostavljene medicinske dokumentacije ne proizilazi da isti stvara tužiocu probleme gledano sa aspekta njegove radne sposobnosti.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude ( u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija zakonitost iste zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi tok upravnog postupka iniciranog zahtjevom tužioca od 02.03.2018. godine, u kojem je žalba tužioca izjavljena protiv prvostepenog rješenja od 23.03.2018. godine i prethodno bila odbijena aktom od 17.05.2018. godine, zbog čega je vođen upravni spor okončan presudom broj 11 0 U 022977 18 U od 27.03.2019. godine, kojom je taj akt poništen uz upute organu za postupanje u ponovnom postupku. U nastavku citira upute iz pomenute presude, te zaključuje da ih tuženi nije ispoštovao, jer drugostepeni organ vještačenja ponovo nije cijenio nalaz i mišljenje pulmologa sa Klinika ... od 22.01.2018. godine u kome je konstatovana dijagnoza „teška ventilaciona insuficijencija mješovitog tipa“ uz pozivanje na obimnu medicinsku dokumentaciju u prilogu. Podsjeća da zbog posljedica ranjavanja u grudni koš i druge dijelove tijela ima status RVI II kategorije sa 100% invaliditeta, te da je nalazom i mišljenjem ljekarske komisije za ocjenu vojnog invaliditeta od 15.10.2008. godine cijenjen po tačkama 223-80%, 265-60%, uz primjenu člana 4 + 30% što ukupno iznosi 100% II kategorija trajno. Smatra da su se navedene povrede kao posljedica ranjavanja trebale cijeliti kao glavna dijagnoza, dok je bolest F32.2 sporedna dijagnoza, uzročno-posljedično vezana za ratna dešavanja i povrede uzrokovane ranjavanjem. Interpretira nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj DOV-186/19 od 19.04.2019. godine čije zaključke smatra nepravilnim iz prethodno iznesenih razloga, te iz razloga što u istom vještak paušalno zaključuje da liječenje psihičkog oboljenja tužioca može dati pozitivne rezultate i da geler u plućima tužiocu ne uzrokuje nikakve probleme, a koje paušalne medicinske zaključke je neosnovano podržao nižestepeni sud. Zbog navedenog predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tuženi obaveže da mu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata u iznosu od 600,00 KM, uvećane za troškove plaćenih sudskih taksa.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan i da ostaje kod razloga datih u osporenom aktu čiju je zakonitost podržao nižestepeni sud. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 23.04.2019. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Prije svega treba ukazati na to da utvrđivanje invalidnosti osiguranika, kao uslov za ostvarivanje prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, isključivo vrše organi vještačenja tuženog na način i u postupku propisanom Uredbom o medicinskom vještačenju u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 2/13 - u daljem tekstu: Uredba), jer tako propisuje odredba člana 124. Zakona o PIO, a njihov je zadatak da ocjenu

zasnuju na ispravama spisa, dakle medicinskoj i radnoj dokumentaciji stranke i da isti valjano obrazlože, kako je to učinjeno u konkretnom slučaju.

Naime, prvostepeni i drugostepeni organ vještačenja su saglasno utvrdili da je osnovno oboljenje tužioca „episodium depressivum non psychoticum“ dijagnoza F32.2, što potvrđuje i izvještaj porodičnog ljekara D. z. K., u pogledu kojeg oboljenja su takođe saglasno zaključili da „liječenje nije završeno“, što je ocjena data u skladu sa odredbama člana 16. stav 4. tačka a) i 17. stav 1. tačka a) Uredbe, argumentovano obrazlažući da prema prognozi bolesti postoji mogućnost da se daljim liječenjem, ambulantno i bolnički pod kontrolom psihijatrijske službe, kod tužioca uspostavi radna sposobnost, obzirom da je u pitanju oboljenje čije liječenje zahtijeva duži vremenski period.

Neosnovan je navod tužioca da drugostepeni organ vještačenja nije dužnu pažnju posvetio nalazu i mišljenju pulmologa od 22.01.2018. godine, jer je taj navod u suprotnosti sa sadržajem spisa. Vještak se posebno i precizno izjasnio da dijagnoza navedena u tom nalazu i mišljenju „teška ventilaciona insuficijencija mješovitog tipa“ nije potvrđena nikakvim drugim nalazima osim spirogramom, što je tačno bez obzira na konstataciju pulmologa „obimna medicinska dokumentacija u prilogu“, te da terapija koja je propisana „simptomatska-mirovanje, javiti se nadležnom ljekaru“ nije u skladu sa postavljenom dijagnozom, a koji zaključak tužilac ničim argumentovano nije uspio pobiti, kao što ničim argumentovano nije osporio utvrđenja vještaka da geler koji je tužiocu nesporno zaostao u grudnom košu nakon ranjavanja ne stvara poteškoće u smislu funkcionisanja istog gledano sa aspekta njegove radne sposobnosti, što je isključivo predmet ovog upravnog postupka.

Nije sporno da je tužilac ranjen u grudni koš i druge dijelove tijela i da je po tom osnovu ostvario status ratnog vojnog invalida na osnovu ocjene vojno ljekarske komisije, ali to samo po sebi ne znači da ispunjava uslove za ostvarivanje prava na invalidsku penziju, jer je postupak ostvarivanja statusa i prava ratnog vojnog invalida formalno i suštinski različit i odvojen od postupka ocjene radne sposobnosti, vode ga drugi organi i u skladu sa drugim materijalnim propisima.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog nezakonitosti predviđen u odredbi člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na nadoknadu troškova ovog postupka, pa se stavom 2. izreke ove presude zahtjev za nadoknadu istih odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49a. ZUS.

Zapisničar  
Anja Davidović

Predsjednik vijeća  
Smiljana Mrša

Tačnost otpavka ovjerava  
Rukovodilac sudske pisarnice  
Biljana Ačić